

[Holger Eriksen.]

vil jeg tillade mig at opfatte det som noget midlertidigt. Jeg kan ikke stemme for det; men i håb om, at der til foråret må komme forslag om en samlet reform, hvor progressiviteten er tilgodeset, skal jeg heller ikke stemme imod ved tredje behandling.

Formanden: Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen: omdelingen af det omtalte dagblad er sket uden om den af præsidiet og bureauchefen fastlagte retningslinje. Der foreligger en ekspeditionsfejl, som jeg, uanset det utvivlsomt gode motiv, må beklage.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne takke udvalget for indstillingen. Det er klart, at jeg hellere havde set forslaget gennemført i dets oprindelige skikkelse, altså med fuld dækning for de udgifter, forslaget skal dække, og også med permanent dækning. Men under de foreliggende omstændigheder kan jeg erklære mig tilfreds med det resultat, der foreligger, idet jeg herved lægger megen vægt på, at der jo i tidsbegrænsningen — sådan må jeg opfatte det — ligger et stiltiende tilsagn om, at man er villig til at gå ind i forhandlinger om de finansielle problemer som helhed i forbindelse med forårets forhandlinger om hele finanspolitikken.

Jeg skal ikke gå ind i den almindelige økonomiske debat, som er ført ved denne lejlighed — det var jo næsten som at høre lidt forsinkede finanslovdebatindlæg — og da jeg for min del allerede i går har svaret i finanslovdebatten, er der ikke meget anledning for mig til i dag at gentage de samme synspunkter.

Jeg skal blot for en ordens skyld præcisere, at når det ærede medlem hr. Alfred Bøgh taler om, at der skal tilrådes mådehold med hensyn til indkomstudviklingen, ja, så udtrykte jeg en lignende tankegang i går, og når det ærede medlem hr. Aksel Larsen ligesom ville antyde, at regeringen ikke var opmærksom på, hvad det økonomiske råds formandskab har sagt om investeringerne, så fremgår det af, hvad jeg har sagt i går, at regeringen er opmærksom herpå. Jeg synes derfor som sagt ikke, det kan være fornødent, at jeg i øvrigt ved denne lejlighed

går ind i den almindelige økonomiske debat.

Spørgsmålet om det foreliggende forslags provenumæssige virkninger har jo været periferisk berørt ved denne lejlighed, og jeg synes, det giver mig anledning til at gøre et par bemærkninger — jeg kan sige også i fortsættelse af vore drøftelser i udvalget.

Jeg vil gerne først med hensyn til ændringen for restaurationsskattens vedkommende nævne, at hvis man ser ændringen i relation til, hvad der er opført på finanslovsforslaget, bliver der tale om et provenutab på 14 mill. kr. Hvis man ser ændringen i relation til, hvad der ellers ville være blevet resultatet af lovforslaget, er provenutabet 19 mill. kr.

Med hensyn til det provenu, der kan ventes i januar kvartal af de afgiftsforhøjelser, som har vundet tilslutning, kan jeg oplyse, at der må regnes at indgå 65 mill. kr. i statskassen i kvartalets løb, men da der jo er visse forskydninger i indbetalingen som følge af de gældende indbetalingsfrister, kan man vel sige, at den efterspørgselsmæssige virkning af forhøjelserne næppe helt vil kunne blive 90 mill. men snarere ca. 85 mill. kr. ved den, skal jeg sige finpudsning af beregningerne, som vi har foretaget i departementet i mellemtiden.

Jeg synes, jeg skylder at give disse oplysninger.

Så har jeg kun nogle få bemærkninger til enkelte af de ærede ordførere.

Til det ærede medlem hr. Egon Jensen, der rejste spørgsmålet om en fritagelsesordning vedrørende vægtafgiften for særlig vanskeligt stillede medborgere, kan jeg sige, at det i forvejen er sådan, at invaliderede personer er fritaget for at betale vægtafgift overhovedet, og at de lokale myndigheder, amtstuerne og politimestrene, har bemyndigelse til at træffe forskellige ordninger, f. eks. om henstand med betalingerne, visse afbetalingsordninger o. s. v. Når hertil føjes, at hvis man giver en mulighed for bevillingsmæssig fritagelse, vil det blive meget svært at afgrænse, hvem der kan komme i betragtning, og hvem der ikke kan. Da man tilmed kan vente et meget stort antal ansøgninger, finder jeg for min del, at det må være tilfredsstillende med de allerede eksisterende muligheder; og som sagt er der visse muligheder.